

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΣ

Συνιστάται τοῖς κκ. Ἑλλανοδικαῖς ἡ τήρησις τῶν ἀκολουθῶν Ὁδηγιῶν, αἵτινες εἶνε σύμφωνα πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως.

1) Τὰ ἀπονεμητέα εἰς ἐκθέτας βραβεῖα εἶνε τὰ ἀκόλουθα (ἄρθ. 25 τοῦ Γεν. Κανονισμοῦ :

α') Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

- β') Τιμῆς.
- γ') Χρυσοῦν.
- δ') Ἀργυροῦν.
- ε') Χαλκοῦν.
- ς') Εὐφημος μνεῖα.

Ἄλλὰ τὸ βραβεῖον ἐκτὸς συναγωνισμοῦ ἀπονέμεται ἀποκλειστικῶς (καὶ ὑποχρεωτικῶς) μόνον εἰς ἐκθέτας, οἵτινες ἐξελέγησαν καὶ ἐδέχθησαν τὸ ἄξιωμα τοῦ Ἑλλανοδίκου. Οὕτω λοιπὸν διὰ τοὺς λοιποὺς ἐκθέτας μένει πρῶτον βραβεῖον τὸ τῆς τιμῆς, δεύτερον τὸ χρυσοῦν κτλ.

2) Συνιστάται εἰς τοὺς κ. Ἑλλανοδικὰς νὰ ὡσι φειδῶλοι εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων τιμῆς καὶ τῶν χρυσῶν. Οἱ λαμβάνοντες τοιαῦτα ὑποτίθεται ὅτι ἔφθασαν τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς τελειότητος καὶ προόδου. Διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν λοιπῶν βραβείων τούναντίον συνιστάται ἐπιείκεια.

3) Ὅσοι ἐκθέται ἐδήλωσαν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεως ὅτι δὲν θέλουσι νὰ κριθῶσι τὰ ἐκθέματά των, οἱ τοιοῦτοι θεωροῦνται ὡς μὴ ὑπάρχοντες καὶ συνεπῶς οὔτε κρίνονται οὔτε βραβεῖόν τι λαμβάνουσι.

4) Καὶ οἱ ἐκθέτοντες τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας ἢ ἐργασίας των, καὶ οἱ ἐκθέτοντες εἶδη τοῦ ἐμπορίου των δύνανται νὰ λάβωσι βραβεῖον. Ἄλλ' οἱ ἐκθέτοντες εἰκόνας καλλιτεχνικὰς λαμβάνουσι βραβεῖον μόνον ἐὰν εἶνε οἱ ἴδιοι καλλιτεχνήσαντες αὐτάς. Ἐὰν δὲ ἐξέθηκαν αὐτάς τῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ καλλιτέχνου, τὸ βραβεῖον λαμβάνει ὁ καλλιτέχνης. Εἰκόνας καλλιτεχνικαὶ ζωγράφων μὴ ἐπιζώντων δὲν βραβεύονται.

5) Ἡ βράβευσις πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε διὰ τὴν πραγματικὴν ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν ἐπωνυμίαν ἐλόκληρον καὶ ἀμετάβλητον. Ἐπομένως ἐὰν ἐκθέτης διατηρῇ κατὰστημα ὑπὸ τὸν τίτλον « Ὑποδηματοποιεῖον Α. Β. καὶ Γ. Δ. ἢ Ἐλπίς », ἡ βράβευσις δὲν θὰ γένη διὰ τὸν Α. Β. ἢ διὰ τὸν Γ. Δ. ἀλλὰ δι' ὅλον τὸν ἄνω τίτλον ἀκέραιον.

6) Ὅταν ἐπιτροπὴ τις ὑποπτεύῃ, ὅτι τὸ ἐκθεμα δὲν εἶνε γνήσιον προϊόν τῆς ἐργασίας βιομηχανίας ἢ τοῦ ἐμπορίου τοῦ ἐκθέτου, δικαιούται νὰ ἐξετάσῃ καὶ βεβαιωθῇ περὶ τούτου, ζητοῦσα, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν δὲ πεισθῇ ὅτι τὸ ἐκθεμα εἶνε ξενὸν πρὸς τὸν ἐκθέτην, ἀποκλείει τούτον παντὸς βραβείου (ἄρθ. 24 § 14 Γεν. Καν.). Ὅμοίως ἀποκλείεται πᾶς ὅστις ἔχει ἐκθέματα ἀλλ' ἂν ἐν ὀλῶσει συμμετοχῆς γενομένης ἐν ἀρχῇ τῆς Ἐκθέσεως.

7) Οί κκ. Έλληνοδίκαι δύνανται καὶ πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἂν ὁ ἐκθέτης ἔλαβε βραβεῖον εἰς ἄλλας σοβαρὰς Έκθέσεις. Τοιαύτας δὲ ὀνομάζομεν: Παρισίων 1889 καὶ 1900, Σικάγου 1893, Βρυξελλῶν 1897, Ὀλυμπιακὴν 1888.

8) Δι' ἑκάστον βραβεῖον ἀπονεμόμενον πρέπει νὰ σημειῖνται πλὴν τοῦ λόγου, καὶ τὸ ἀντικείμενον δι' ὃ γίνεται ἡ βράβεισις, λ. χ. εἰς τὸν Α. Β. ἀπονέμεται βραβεῖον χρυσοῦν δ' ἂ τὰ ἄριστα αὐτοῦ ὑφάσματα κλπ.

9) Οἱ ἑλληνοδίκαι εἰδὼν καταναλωσίμων (στερεῶν ἢ ὑγρῶν) δικαιοῦνται, ὅταν εἶνε ἀνάγκη, νὰ παραλαβῶσι κατ' οἶκον πρὸς δοκιμὴν δείγματα τῶν ἐν λόγῳ ἐκθεμάτων. Ἀλλὰ τὰ ὑπ' ἑκάστης ἐπιτροπῆς ἐν συνόλῳ παραλαμβανόμενα δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ 3 χιλιόγραμμα διὰ τὰ στερεὰ καὶ τὰς 6 φιάλας διὰ τὰ ὑγρά (ἄρθ. 15 Γεν. Κανονισμοῦ).

10) Διὰ πᾶν ζήτημα ἀναφυόμενον εἰς κ. ἑλληνοδίκαι παρακαλοῦνται ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Κυβερνήσεως (ἄρθ. 24 § 22 Γεν. Κανονισμοῦ).

11) Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως μετέχει πασῶν τῶν ἐπιτροπῶν γνωμοδοτικῶς (ἄρθ. 24 § 11 Γεν. Καν.). Διὸ παρακαλοῦνται οἱ εἰσηγηταὶ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν ὅταν πρόκηται νὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεις ὁριστικαὶ νὰ εἰδοποιῶσι τὸν ἐπίτροπον, ἵνα παρίσταται.

12) Οἱ κ. εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν παρακαλοῦνται νὰ κατορθώνωσι τὴν καθήμερinhν, εἰ δυνατόν, συνάντησιν τῶν λοιπῶν μελῶν, ὅπως περατωθῶσι ταχέως αἱ ἐργασίαι, διότι ἡ λήξις τῆς Έκθέσεως προσεγγίζει.

13) Μετὰ τὴν ὁριστικὴν κατάρτισιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς ἀποφάσεως ἑκάστη ἐπιτροπὴ παραδίδει ταύτην ἐντὸς φακέλλου κεκλεισμένου πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Διοργανωτικῆς Έπιτροπῆς. Συνιστᾶται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς νὰ συντάξωσιν ἑκάστη καὶ ἰδίαν ἀναλυτικὴν ἐκθεσιν. Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις δύνανται ἐλλείψει χρόνου νὰ συνταχθῶσι καὶ βραδύτερον, διότι τούτων ἡ ἐπίσημος δημοσίευσις θὰ γείνη βραδύτερον.

14) Συνιστᾶται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, ὅταν ἐξετάζωσι τὰ ἐκθέματα ἢ συσκέπτωνται, ν' ἀπομακρύνωσι πάντα τρίτον ἐκ τοῦ τόπου, ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκθέται τοὺς παρακολουθοῦσι καὶ ἐκ τοῦ ἀφανούς.

Έν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1903

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως